REVISTĂ EDITATĂ DE BISERICA NEEMIA IAŞI

8 IUNIE 2014

NUMĂRUL

187

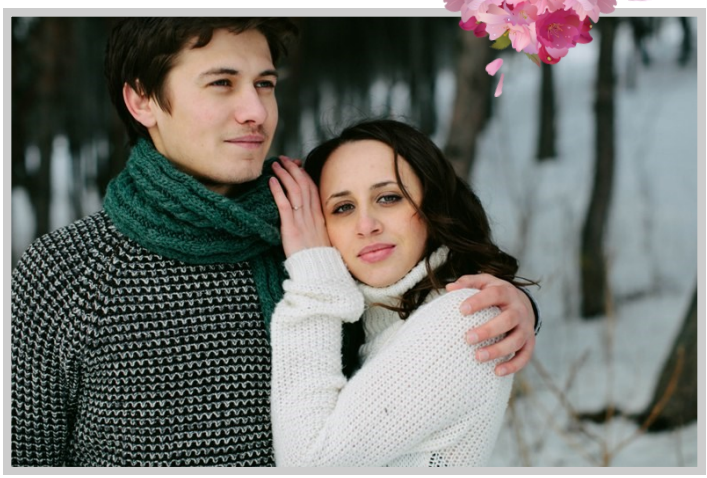

Grăunte de muştar

Împărăția cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muştar, pe care l-a luat un om şi l-a semănat în țarina sa. Grăuntele acesta, într-adevăr, este cea mai mică dintre toate semințele, dar, după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile şi se face un copac, aşa că păsările cerului vin şi îşi fac cuiburi în ramurile lui. ***[Matei 13.31,32]***

Dragii noştri

Sunteți frumoşi azi, poate mai frumoşi ca niciodată, din pricina dragostei care străluceşte între voi! Este atât de frumos itinerariul pe care l-a gândit Dumnezeu pentru inimile voastre! Ce framântări au fost, ce dorințe, ce coincidențe, ce bucurii… comori pe care le veți purta în inimă toată viața, comori pe care nu vi le va putea fura nimeni.

Iubirea care s-a născut între voi este unul dintre darurile cele mai de preț ale vieții. Este o binecuvântare să ai alături un suflet cu care să împarți bucuriile, emoțiile, greutățile, evenimentele ce apar pe parcursul călătoriei pe acest pământ. Şi ce minune este să aveți un Tată care să vegheze, să lumineze şi să ude această floare a căsniciei voastre, pentru ca ea să înflorească şi să aducă tot felul de roade frumoase!

Vă dorim ca bucuria să fie aleea pe care să păşiți în fiecare zi! Şi nu orice fel de bucurie, ci aceea care locuieşte în Duhul Sfânt. Sufletele voastre să poarte acel zâmbet care nu se stinge nici în zilele înnorate, el nu poate fi explicat, nu poate fi exprimat în cuvinte şi nici nu poate fi transmis altuia. Vă dorim ca gândurile Tatălui pentru voi să devină tot mai clare şi acest izvor de pace să vă dăruiască tot ce aveți nevoie pentru a păşi cu încredere în viitor. Căci dragostea Sa pentru voi, în măsura în care o veți cunoaşte mai profund, va reprezenta seva care va hrăni inimile voastre astfel încât să puteți dărui din belşug din ea unul altuia, şi celor ce vă privesc.

Ne rugăm să aveți o călătorie frumoasă în această viață şi Dumnezeu să vă călăuzească în tot ce faceți. Să Îi auziți glasul, să nu vă temeți de nimic, să vă încredeți necurmat în înțelepciunea Lui şi în *timing-ul* Său. Să credeți că El face ca toate lucrurile, absolut toate să lucreze spre binele vostru. Perspectiva Lui este mult mai înaltă decât a noastră şi înțelepciunea Sa nu are limite. Puterea Lui este supranaturală, iar întelepciunea Sa este suprarațională, dincolo de orice înțelepciune şi rațiune umană. De aceea, pe El să vă sprijiniți, nu vă îndoiți de puterea Lui şi onorați-l cu credința voastră, cu încredere în înțelepciunea Lui! El este plin de bunătate, îndurarea este plăcerea Sa şi voi, copiii săi, sunteti săpați pe mâinile Lui. Gândiți-vă numai, este minunat să aveți un asemenea Tată alături de voi pe drumul imprevizibil al vieții! Deschideți-vă ochii larg, destupați-vă urechile spirituale şi fiți deschisi cu toate celelalte simțuri ale Duhului, pentru ca să Îi vedeți implicarea, să Îi auziți şoaptele şi să vă bucurați de tot ce doreşte El să vă dăruiască. Veți primi foarte multe binecuvântări, dar şi mai frumos va fi dacă le veți putea vedea, dacă veți şti să răsplătiți toată implicarea şi dragostea Sa în detaliile vieții.

Vă iubim şi vă dorim ca itinerariul iubirii voastre să fie unul plin de foc, de determinare, de pasiune şi curaj!

Alături de voi cu bucurie,

Nașii, Marius și Monica Marfă

Micul filozof

Tiberiu Pădurariu

Sunt multe lucruri frumoase de povestit în dreptul lui Luci (Chinezul - aşa cum îl alintăm noi, cei din familie) şi mărturisesc că nu ştiu asupra căruia să poposesc. Pentru că suntem în prag de nuntă, am să mă opresc asupra unuia ce grăieşte despre dragoste, însă nu despre dragostea curată a lui Luci pentru prea-aleasa Ligia (*sorry*, Ligia), ci despre dragostea lui dintâi: cea pentru Mirele Ceresc.

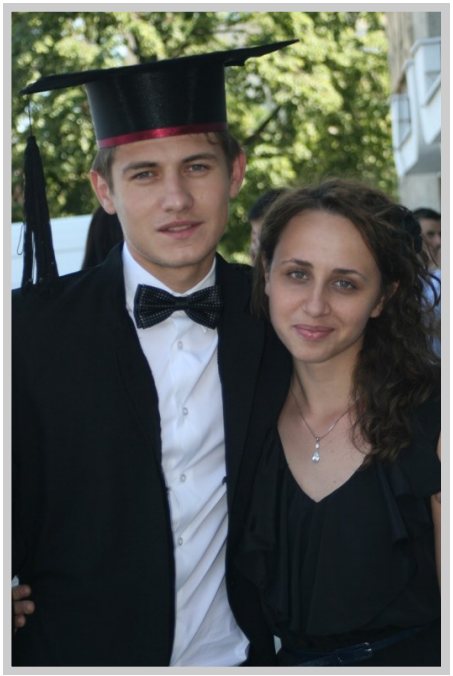
Îmi aduc aminte cu plăcere despre primele lui momente cu Domnul. De copil (14-15 ani), a luat hotărârea de neclintit de a-L urma pe Domnul. Ce pasiune! Ce entuziasm! Ce sinceritate debordantă! Imediat a făcut cunoscută familiei, prietenilor, chiar şi băieţilor din cartier dragostea lui pentru Domnul Isus. Cu un spirit sproaspăt, tineresc, dar totodată cu o înţelepciune aparte, înţelepciune pe care o dau Sfintele Scripturi (Sunt mai învăţat decât toţi învăţătorii mei, căci mă gândesc la învăţăturile Tale, Ps.119:99), ţinea la toţi cuvântări despre dragostea lui Dumnezeu pentru oameni. Stârnea mereu dicuţii şi se întreba cu cei ce vorbeau evreieşte (rude şi prieteni din mediul evanghelic), dar şi cu grecii (profesorii şi colegii de şcoală), despre dreptate, adevăr, iubire, mântuire. Nu este de mirare că i se spune şi Socrate al zilelor noastre.

Ceea ce îi doresc lui Luci, ca frate mai mare şi înainte-mergător pe acest drum tainic al căsniciei, este ca în sânul părtăşiei lor sfinte să fie Domnul Slavei şi cu aceeaşi pasiune, entuziasm dar şi trăire efectivă să fie el preot în familia lui.

P.S. Îi rămân pentru totdeauna recunoscător lui Luci, eu, fratele mai mare, pentru că el, cel dintâi, a găsit pe fratele său, Tiberiu şi i-a zis: eu am găsit pe Mesia (care tălmăcit înseamnă HRISTOS)... şi l-a adus la Isus.

Draga noastră, Ligia,

Lidia Amarandei (mama)

iată-te făcând şi pasul spre un nou drum în viaţă, alături de Lucian. Fiind singura fată dintre copiii noştri, tu ai fost mai alintată şi mai protejată, atât de către noi, părinţii, cât şi de fraţii tăi. Draga mamei, chiar dacă ai crescut mai mult cu tata, legătura noastră este frumoasă. Este un raport nu numai de mamă – fiică, ci de prietene. Puţinul timp pe care-l aveam la dispoziţie, spre a-l petrecere împreună, l-am folosit frumos pentru a ne cunoaşte mai bine şi a întări relaţia noastră. Crescând mare, tu ne-ai adus multe bucurii. Dar bucuria cea mai mare a fost hotărârea ta de a merge în viaţă, pe calea lui Dumnezeu. Micuţă şi fragilă, cum te-am văzut noi mereu, te-ai dovedit a fi o curajoasă şi ambiţioasă în lucrurile bune. Am simţit dragostea ta faţă de noi şi multă recunoştinţă din partea ta. ÎNCĂ NU-MI VINE să cred că nu mai eşti o fetiţă şi acum păşeşti pe un drum în doi. Noi, părinţii, îţi dorim să mergi mai departe cu Dumnezeu, alături de Lucian şi să fiţi binecuvântaţi de EL. Să fii drăgăstoasă, iubitoare şi grijulie cu Lucian, aşa cum ai fost şi cu noi. Noi vom continua să fim alături de voi cât vom putea şi să vă iubim. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Din inimă...

Cezar Amarandei

Începusem clasa I în septembrie 1989, an cu multe schimbări majore pentru fiecare român. Pentru mine a însemnat şi anul în care s-a născut Ligia, singura soră. Îmi amintesc că tata mă luase de la şcoala şi, cu trei garoafe în mână, stăteam la poarta maternității, asteptând să le ducem acasă pe mama şi pe nou-născuta Ligia. Având încă doi frați, nu ştiam cum să primesc o surioară, dar mama m-a asigurat că o soră va fi o mare bucurie pentru noi toți.
Într-adevăr, Ligia a fost şi este o mare binecuvântare pentru familia noastră, iar prin viața ei este un exemplu pentru noi şi pentru oamenii care ajung să o cunoască. Mi-a arătat că este plămădită altfel de Tatăl din cer şi că are nevoie de mai multă grijă şi afecțiune spre a creşte şi a înflori în mijlocul nostru, spre slava Lui Dumnezeu. Dragostea de frumos şi creativitatea ei s-au concretizat mai târziu prin pasiunea pentru fotografie, surprizându-ne plăcut cu talentele-i ascunse.
Astăzi bucuria mea vine din faptul că Ligia, care a cunoscut harul lui Dumnezeu şi puterea Lui de mântuire pentru ea, împlineşte planul Tatălui şi devine una cu iubitul tinereții ei, Lucian, şi el un copil al Lui Dumnezeu.
Întorcându-mă către voi, Ligia şi Lucian, vă doresc ca viața voastră împreună să fie lungă şi fericită, iar cu putere de sus să treceti peste toate adversitățile vieții. Lucian, tu să fii soțul şi tatăl slujitor, care îşi dă viața pentru soția şi copii săi, conducându-i în cunoaşterea de Dumnezeu, iar tu, Ligia, să fii un ajutor potrivit pentru Lucian, la orice lucrare bună. Să fiți o familie care arată Harul oricând şi să nu uitați că ceea ce dă farmecul unui om, în căsnicie, este bunătatea lui.

Preocupare şi Pasiune

Ligia Estera Ştefan

Cu verişorul meu, Lucian, nu prea m-am intersectat la bunici, când eram mici, dar cred că am recuperat tot acel timp începând din ziua când a venit într-o vizita la biserica Neemia. Ştiu că, din prea multă recunoştință, el se lăuda, cu fiecare ocazie, cu faptul că eu „l-am adus" în biserică, dar cu siguranță că eu am fost cea mai câştigată să fiu în preajma lui, în tot acest timp. Acum 10 ani locuiam la alți verişori, în Dancu, iar Luci s-a folosit de ocazia aceasta pentru a ne vizita foarte des. Am admirat enorm dorința lui mare de a ne strângem împreună ca verişori, de a ne cunoaştem mai bine, de a petrece timp consistent şi, mai ales, de a vorbi despre Dumnezeu şi valorile Lui. Îl numeam Luci P., dar nu venea de la Pădurariu, ci de la Preocupare, căci era tare preocupat de sufletul celor din jur. Îmi amintesc bucuria mare de pe chipul lui când mi-a zis că s-a ataşat de biserică, şi-a găsit locul, că va veni constant la slujbe şi că o va recomanda şi altora. Şi s-a ținut din plin de cuvânt.
Dragul meu Luci, sunt foarte fericită pentru tine, că ți-ai găsit un aşa deosebit ajutor potrivit în Ligia "P." (care se va numi şi Pădurariu, dar prescurtarea mea vine de la Pasiune)!
Scumpa mea Ligia, să ai parte de roade ale iubirii pe măsura enormei tale pasiuni în tot ce faci!
Din toată inima vă doresc sa poposiți constant în Cortul Întâlnirii cu Domnul, să rămâneți fascinați de descoperirile Lui, iar întruparea lor să vă binecuvânteze căsnicia!

L. & L.

Roxana Pădurariu

Pe Lucian l-am cunoscut acum 11 ani, când am început să vin la Biserică, în Iaşi. Făceam parte din acelaşi grup de tineri, care se îndreptau împreună de la biserică spre casă. Aşa am avut de multe ori ocazia să avem discuţii pe diferite teme, mai ales spririturale. M-a uimit faptul că, deşi era doar un puşti, era foarte matur în gândire şi foarte entuziasmat de relaţia cu Tatăl Ceresc. Tot în acea perioadă Luci mi-a făcut cunoştinţă cu fratele lui mai mare, Tiberiu, cel care urma să fie iubirea vieţii mele.

Îţi doresc, Luci, să păstrezi acelaşi entuziasm al dragostei dintâi, iar Ligia să fie mereu cea cu care să poţi împărtăşi din multele tale frământări.

Pe Ligia am cunoscut-o (în cele din urmă) ca prietenă a lui Lucian şi, deşi la început imi era—aş putea zice - străină, încet, încet a devenit acea persoană pe care parcă o cunosc dintotdeauna, cu care am oricând multe de vorbit. Este o fată sinceră, deschisă, pe care o consider o bună prietenă.

Dragii mei, eu cred că vă potriviţi perfect şi aveţi o poveste de dragoste foarte frumoasă şi curată. Prin povestea voastră am retrăit începuturile poveştii noastre de dragoste.

Domnul să vă facă o cetate bine întărită, care să reziste oricărei uneltiri a celui rău.

Despre Ligia, cu bucurie...

Ligia, îţi aminteşti?… *Coldplay – Don't panic* [*"And we live in a beautiful world, Yeah we do, Yeah we do, We live in a beautiful world"*], au fost minunate plimbările lungi, seara, în parc, "*when the night was still young*", confesiuni, întrebări, discuţii…(*miss our little talks*), am descoperit că avem atât de multe lucruri în comun (pe lângâ Van Gogh şi Dali), am traversat etape împreună, ne-am îndrăgostit amândouă de Iedidia. Îmi este greu să te descriu în cuvinte, eşti o explozie de emoţii, îmi place la tine faptul că ai aşa o capacitatea de a evidenţia frumosul, de a-l vedea acolo unde noi, ceilalţi, nu-l vedem. Asta m-a impresionat la tine. Eşti o binecuvântare pentru cei din jur prin prospeţimea şi culoarea pe care le porţi cu tine mereu. Cred că eşti singurul creştin pe care l-am auzit că vrea să facă sporturi extreme în cer. Iubeşti cu toată fiinţa ta atunci când o faci, eşti idealistă şi perfecţionistă. Te-ai îndrăgostit, ai devenit luminoasă, plutitoare, aşa, ca o Zână. Îmi amintesc ziua în care mi-ai povestit despre Lucian, apoi ce drăguţ mi s-a părut faptul că îi aduceai *sandwich*-uri când venea de la muncă direct la grup, cum îi pregăteai de mâncare şi îi duceai la serviciu, faptul ca ţi-ai propus să nu îi spui nimic din ceea ce ai putea regreta mai târziu. Lucian este aşa cum ţi-ai dorit, un om care îl pune pe Dumnezeu mai presus de orice şi pasionat de Scriptură. Ligia, scumpa mea, cuvintele nu cuprind ceea ce voi sunteţi, separat, dar mai ales aşa cum veţi deveni – "UNA". Faceţi o echipă fantastică în Domnul, sunteţi o minune, iar eu nu pot decât să admir spectacolul Iubirii, aşa cum numai El o poate pune în noi!

Ana Macovei

Urări pentru miri

Se împlinesc 6 ani, draga mea Ligia, de când suntem colege, prietene şi confidente. Îi mulţumesc Domnului că mi-a fost dat să te cunosc şi să îmi petrec aceşti ani minunaţi alături de un om frumos, sincer, modest şi îngăduitor. Acum, în pragul nunţii tale, îţi doresc CASĂ DE PIATRĂ şi o viaţă presărată cu cele mai distinse flori alături de soţul tău, Lucian!

Ioana Cristea

8 iunie 2014 este o zi mult aşteptată atât de către protagoniştii acestei zile, cât şi de cei ce le sunt alături. Draga Lucian, îţi mulţumesc că mi-ai fost alături, că m-ai încurajat. Îţi mulţumesc pentru dragostea, îmbrăţişările, zâmbetele pe care mi le-ai dăruit. Frumoasa noastră mireasă, îţi mulţumesc că vei face parte din familia noastră. Pentru mine, eşti deja ca o soră mai mare. Sper ca dragostea voastră să împrăştie întotdeauna mireasma înduioşătoare a iubirii eterne.

Lorena Pădurariu

Luci şi Liz, sunteţi un cuplu drag mie, un cuplu plin de viaţă, de bunătate, de dedicare pentru oameni şi admir cum L-aţi lăsat pe Dumnezeu să vă umple de frumuseţea Lui, frumuseţe cu care reuşiţi să îi impresionaţi pe cei de lângă voi.

Porniţi de acum pe un alt drum, un drum necunoscut vouă, dar cunoscut de Dumnezeu, lucru care trebuie să vă dea încredere, bucurie şi să alunge orice urmă de teamă care încearcă să existe în voi.

Nu vă pot spune care sunt secretele unei căsnicii fericite, dar îmi doresc ca voi să descoperiţi care sunt secretele căsniciei voastre, să creşteţi în ele, să le valorificaţi şi să vă bucuraţi de reuşita voastră.

Aţi fost aleşi să aveţi o relaţie frumoasă, valoroasă. Trebuie să ştiţi că valoarea voastră reală nu stă în suma de bani pe care o deţineţi şi fericirea voastră nu stă în achiziţionarea celui mai nou model de maşină, ci aţi fost creaţi ca să iubiţi, să vă iubiţi şi să fiţi iubiţi de ceilalţi şi de un Dumnezeu care este dragoste.

Mă simt onorată să iau parte la această mare bucurie.

Ana Macovei

Mulțumesc, doamnă matale!

O săptămână foarte aglomerată! Şi e chiar miercuri, cea mai aglomerată zi din săptămână. Mai e mult până sâmbătă?! În mare grabă ies pe uşă, când scumpa mea soție strigă după mine: „Iubitule, ai luat banii pentru plata pe care trebuie să o faci azi?" Răspund, mai mult pe de rost, cu clasicul: „Da, iubito!'' Ajungând la curs, constat, cu mare supărare, că nu se ține! Cum? Ce? Cine a zis asta? Plec dezămăgit cu gândul ca măcar să fac plata de care amintea soția. Scot banii şi stai să vezi că nu-i am pe toți, ci mai trebuie o mică diferență. Verific pe card. Stai să vezi că nici acolo nu am! Mă aşez pe o bancă şi încerc să mă liniştesc. Nu ştiu încotro să o iau. Acasă nu mă pot întoarce, că e prea din scurt şi întârzii la serviciu, iar să mă duc mai devreme la muncă iar nu-i bine, că imediat se găseşte de treabă. Of, dacă aş găsi de la cine să împrumut diferența, măcar aş şti că n-am pierdut timpul degeaba, căci cine ştie cât o să mai dureze eliberarea actelor dacă nu plătesc azi. Oare mama nu e la serviciu, că tot e prin apropiere? .... Şi tot frământându-mă eu cum să fac şi cum să o dreg, deodată aud:

„- Ce faci, Tiberiu?" Mi se luminează fața.

„ -Bine. Uite ... mă gândeam, Ligia ..." Şi-i spun pe scurt povestea... iar în urma discursului meu, mă capăt cu diferența. Răsuflu uşurat că Domnul a găsit o soluție şi m-a ajutat să rezolv o problemă urgentă. Abia aştept să ajung acasă, să-i spun Roxanei ce coincidență frumoasă mi s-a întâmplat azi.

„Coincidențele sunt modul lui Dumnezeu de a lucra pentru a rămâne anonim." (Albert Einstein)

Tiberiu Pădurariu

Pur și simplu: Ligia

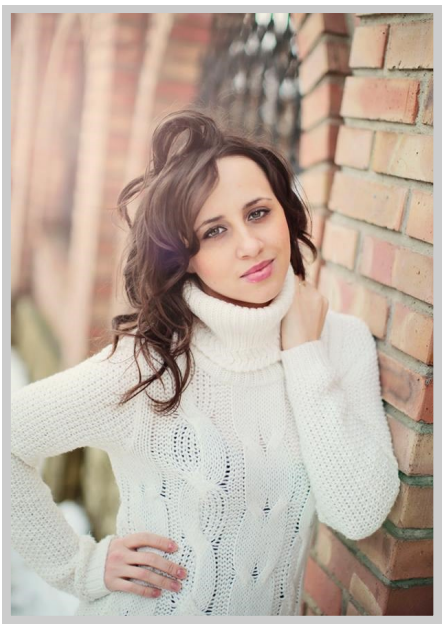
Ca să captez doar cele mai vesele şi aventuroase momente ale prieteniei dintre mine şi Ligia, aş avea nevoie de cel puțin un Grăunte întreg. Ligia este unul dintre oamenii aceia mereu prezenți, de la care în general nu te aştepți să lipsească, pentru că sunt pe aproape cu toată inima şi asta vine la pachet cu o mulțime de daruri. Dacă o cunoşti pe Ligia, atunci ți se face provocarea de a fi deschis şi de a te uita mai bine la frământările tale, pentru a putea estompa linia dintre „cum suntem" şi impresia pe care o avem despre „cum ar trebui să fim". Ligia e cea care îți aduce aminte de har. Şi apoi te poate conduce într-o lume unde se amestecă dorința de aventură, alături de prieteni, cu ideile creative şi muzica bună, ea ascultând la o cască, noi la cealaltă. Aşa a fost Ligia întotdeauna. O găseai la un concert sau într-o tabără, legând prietenii, mergând la grupul de casă cu o doză serioasă de entuziasm şi povestindu-ți experiențele ei. Eu o cunosc de 11 ani (am cam îmbătrânit, *sister*!) şi am avut parte de foarte multe momente în care ne-am ascultat una pe alta şi ne-am încurajat în rugăciune, în bucurii, în aşteptare şi în permanenta căutare a fiecăreia. Mulțumesc pentru tot ce mi-ai dăruit, draga mea! Mă gândesc la perioada ce va urma, la schimbarea ce Dumnezeu o aduce în viața voastră ca proaspătă familie şi nu pot decât să mă bucur văzând credincioşia Lui. Toate momentele pline de har şi binecuvântare vor fi de două ori mai frumoase! Vă pup şi vă iubesc mult!

Lavinia Anăstăsoaie

Cu multă dragoste...

Deea Axinte

Oh, trebuie să scriu ceva despre Ligia. Sunt atât de multe de spus, însă tare bine era dacă puteam, că de obicei, să cer ajutorul Ligiei !:) De data aceasta, trebuie să mă descurc singură. Ligia era mereu cea care avea imaginaţie şi care aşeza cuvinte deosebite pe felicitările pentru zilele de naştere ale prietenilor. Sunt multe momente frumoase de care îmi aduc aminte cu drag, mai ales că am fost la acelaşi liceu şi la aceeaşi universitate. Ceea ce îmi place cel mai mult este faptul că, deşi în ultimii ani am fost mai departe una de cealaltă, atunci când ne întâlnim sau când vorbim la telefon, parcă nimic nu s-a schimbat şi parcă timpul a stat în loc. Ligia, nu am să uit niciodată ieşirile noastre în lanul cu grâu ca să facem fotografii şi nici ziua aceea toridă, când nu te-ai lăsat până când nu am mutat în 3 persoane o barcă, pentru ca fotografia să fie perfectă :) Una din întâmplările cele mai frumoase, care o pot descrie cel mai bine pe Ligia, a fost atunci când m-a ajutat să fac o surpriză logodnicului meu şi a colorat tot parcul „Mihai Eminescu" din Botoşani cu fel de fel de săgeţi, a lipit scrisori sub bănci şi a pierdut ore întregi pentru ca întâlnirea mea cu Sebi să fie de vis! Îmi pare tare rău că nu am avut ocazia încă să te ajut cu o surpriză pentru Lucian, dar nu e prea târziu nici după ce veţi forma o familie. Mă bucur mult că a venit şi ziua despre care noi am tot povestit şi sunt încântată pentru că eşti foarte fericită. Încă de prima data când l-am întâlnit pe Lucian, am ştiut că este cel mai potrivit pentru tine şi am văzut cum Dumnezeu ţi-a ascultat rugăciunea, pentru că el este aşa cum mereu îmi spuneai că ţi-ai dori să fie viitorul tău soţ. Abia aştept, dragă Ligia, să povestim din nou, însă de data aceasta despre soţii şi copiii noştri, despre binecuvântările pe care Dumnezeu le revarsă asupra familiilor noastre!

Doi frumoşi

Îmi amintesc că, atunci când eram în şcoala generală iar Luci era adolescent, toate prietenele şi colegele mele îl plăceau pe Lucian. Mereu ziceau cât de frumos este şi abia aşteptau să vină la noi, doar ca să-l vadă pe Lucian :).

Pe măsură ce am crescut şi ne-am maturizat, am observat la Luci că pe lângă frumuseţea fizică care este vizibilă, Dumnezeu a pus în el o frumuseţe interioară care străluceşte (iar Luci ştie cum să o exteriorizeze mereu).

Mă bucur că a găsit-o pe Ligia, care îi completează frumuseţea, iar când sunt împreună împrăştie în jurul lor iubire şi tandreţe.

Aş vrea să îi urez Ligiei un călduros *„Welcome to the family!"* şi îmi doresc să o văd mereu fericită şi zâmbitoare.

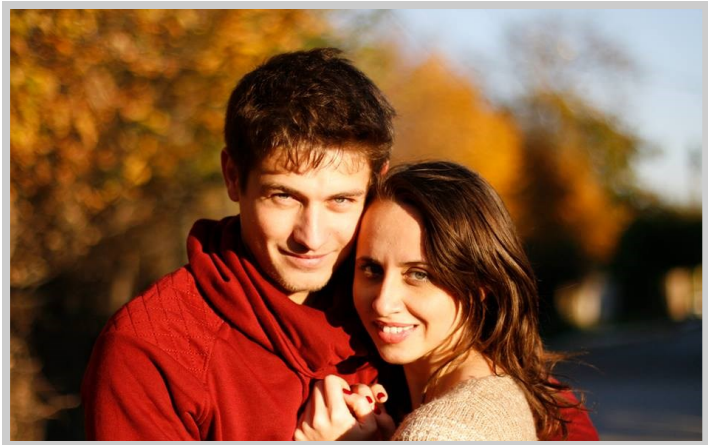
Casă de piatră şi să vă îndrăgostiţi mereu unul de celălalt!

Tabita Pădurariu

Urare pentru

Vă urăm casă de piatră, zile înflorite şi pline de bucurie alături de persoanele pe care le iubiţi. Să dea Domnul să aveţi cât mai mulţi copii, pe care să îi creşteţi cu dragoste. Să vă împliniţi toate visele şi dorinţele ce le aveţi împreună!

Edi nepotul

Așa a fost scris...

Tuturor ni se întamplă, la un moment dat în viață, să întâlnim persoane care urmează să ne marcheze viitorul, să ne schimbe viziunea pe care o avem asupra vieții. Ei bine, în cazul meu, această persoană a fost draga mea prietenă, Ligia Amarandei. Această mititică ființă, pe care mai mereu o vezi zâmbitoare „cu gura până la urechi", a reuşit în foarte scurt timp să-mi câştige prietenia şi încrederea. Ceea ce a urmat în cele din urmă e uşor de înțeles. Ne-am împrietenit atât de mult, încât nu trecea o zi fără să ne întâlnim şi să ne aprofundăm frumoasa prietenie de astăzi.

Ligia mi-a ieşit în drum (la propriu) în timp ce grăbită coboram scările căminului de medicină, pentru că întârziam la facultate. Nu ştiam că locuim sub acelaşi acoperiş, în acelaşi cămin, aşa că mare ne-a fost mirarea în momentul în care ne-am dat seama că întârziem şi ne grăbim spre acelaşi loc.

Agitată, grăbită, zburlită, dar în acelaşi timp asortată din cap până-n picioare, căutând şi răscolind ceva (presupun ca era telefonul mobil), cu halatul mototolit în brațe, fără să fie atentă pe unde păşeşte, alerga pe scări în jos. Cât pe ce să ne ciocnim una de alta, ne-am zâmbit instinctiv. Amândouă am rostit câteva cuvinte în cor şi ne-am întreptat în pas alert spre aceeaşi destinație. Astfel se petrecea prima noastră întâlnire, cu şase ani în urmă, dar care rămâne bine întipărită în mintea amândurora.

Vreme de 6 ani am avut timp să ne cunoaştem în amănunt atât defectele, cât şi calitățile. Avem multe amintiri împreună, care ne vor lega cu drag în decursul vieții. Sunt de neuitat momentele tensionate dinaintea examenelor, pe care le petreceam încurâjandu-ne una pe cealaltă că o să fie bine, şi în cele din urmă chiar aveam dreptate…. în loc de sala de examen, ne trezeam plimbându-ne prin parc sau la cinematograf. Ne petreceam serile prin parcurile din Copou, filozofam şi purtam felurite discuții. Ligia îmi povestea cu atât entuziasm despre Biserica ei dragă şi despre oamenii pe care i-a întâlnit acolo, încât nu avea cum să nu-mi stârnească atenția şi, totodată, curiozitatea. Ceea ce a urmat este lesne de înteles, i-am urmat cu mare încredere şi dăruire calea, am urmat-o la Biserică, ne-am întâlnit cu drag cu oameni extraordinari la grupul de casă… cu alte cuvinte, Ligia şi-a pus amprenta asupra existenței şi experienței mele în Iaşi.

Mulțumesc pe această cale Ligiei pentru toată răbdarea acordată, pentru bunătatea şi seninătatea cu care m-a primit în viața ei. Pentru faptul că simpla ei prezență mi-a încântat sufletul, mi-a alinat dorul de casă şi mi-a oferit experiența unei prietenii adevărate.

Ribana Jiga

Fratele mai mic

Luci, fratele mai mic şi înzestrat
Cu un talent adevărat,
Vrut-a fotbalist profesionist să fie.
A crescut şi a sperat la un bun campionat,
unde să fie aclamat.

Însă nu a fost să fie ...
În schimb, Dumnezeu i-a dăruit soție.
Şi, aşa cum este scris de cel despre care se spunea,
ca pe vremea lui argintul nu valora,
oricâte omul ar avea...
nimic pe lume nu are asemănare
cu o nevastă iubitoare,
înțeleaptă şi frumoasă,
ce ştie să țină o casă.

Şi acum, în ziua cea mare,
cu-acest prilej de sărbătoare,
noi vă transmitem o urare,
o urare inspirată
dintr-o pildă adevărată,
care spune cum că omu-înțelept
şi-a construit CASA DE PIATRĂ,
pe stâncă ancorată,
cu solida temelie, care este a lui soție,
şi chiar de valuri o vor izbi,
împreună vor birui,
prin credință şi iubire
va dăinui pe VEŞNICIE!

Andrei Pădurariu

Dragă Lij

Prietenia ta a fost un răspuns la o rugăciune, un răspuns rapid şi incredibil, iar anii universitari au devenit brusc mai frumoşi, spontani şi energici. Cu alte cuvinte, au căpătat o doză de Ligia. De la tine am învăţat adevăratele valenţe ale proverbului „Prietenul adevărat iubeşte oricând, şi în nenorocire ajunge ca un frate". Şi astfel am ştiut apoi cum să transfer aceste valenţe în vieţile altora.

Sunt mulţumitoare pentru momentele petrecute împreună (şi pentru cele care vor urma negreşit) şi pentru fiecare doză împărtăşită de rugăciuni şi cuvinte pertinente, cărţi şi ceai, artă şi muzică, natura Lui şi tăceri meditative...

Şi sunt plină de bucurie că un nou capitol începe, şi că de acum vei petrece momente unice alături de Lucian, şi că vei cunoaşte noi faţete ale prieteniei şi afecţiunii, faţete create de Dumnezeu Însuşi. Căsătoria e una dintre cele mai frumoase aventuri ale vieţii. Bine aţi venit la bord!

Staţi aproape de Tatăl Ceresc, dragă Ligia şi Lucian, ca ceea ce sunteţi, ceea ce faceţi şi ceea ce spuneţi să fie un far pentru cei din jur .

Cu afecţiune,

Ema Ostlind

Echipa de redacție

Redactor coordonator: Mihai Ghiurțu | **Secretar de redacție:** Silvia Cojocariu
Redactori: Irina Beschieriu, Patricia Krişan, Emil Juverdeanu, Ştefan Mihai, Mariana Pricope
Corectori: Oana Bilan, Ada Dumitriu, Dana Lungu
Colaboratori: Ioana Boancă, Diana Clim, Costel Cozorici, Raluca Damian, Diana Lazăr, Geanina Gheorghiu, Cristi Lucaci
Tehnoredactor coordonator: Daniel Bosîncianu
Tehnoredactori: Bogdan Bosîncianu, Silviu Bulgariu

Echipa de serviciu:
Irina Beschieriu – responsabil de număr
Oana Bilan – corector
Bogdan Bosîncianu – tehnoredactor

E-mail:
grauntedemustar@yahoo.com